

PAPER DETAILS

TITLE: SÜBSTITÜE 4-(FENİLDIAZENİL)BENZEN-1,3-DIOL TÜREVI AZO BOYAR MADDELERİN ASITLIK SABİTLERİNİN DFT YÖNTEMI İLE HESAPLANMASI

AUTHORS: Halil BERBER, Ülkü Dilek UYSAL

PAGES: 67-83

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/229234>

ARASTIRMA MAKALESI / RESEARCH ARTICLE

Halil BERBER^{1*}, Ülkü Dilek UYSAL¹

SÜBSTİTÜE 4-(FENİLDİAZENİL)BENZEN-1,3-DİOL TÜREVİ AZO BOYAR MADDELERİN ASİTLİK SABİTLERİNİN DFT YÖNTEMİ İLE HESAPLANMASI

ÖZ

Bu çalışmada altı adet 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyar madde bileşiginin tüm proton alma ve verme merkezlerinin asitlik sabitleri Gaussian09 programında DFT metodu ile B3LYP/6-311++G(d,p) seviyesinde hesaplanmıştır.

Teorik olarak hesaplanan asitlik sabitleri ile deneysel olarak hesaplanan asitlik sabitleri karşılaştırılarak uyumu incelenerek proton alma ve verme merkezleri belirlenmiştir. Birinci protonasyonun $R^2=0,9996$ korelasyon ile N1 azotunda olduğu belirlenmiştir. Birinci deprotonasyonun $R^2=0,9957$ korelasyon ile O1'e bağlı hidrojeninden olduğu ve ikinci deprotonasyonun $R^2=0,9715$ korelasyon ile O1 ve O2'ye bağlı hidrojenlerden olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimler: Azo boyar madde, Asitlik sabiti, Teorik hesaplama, pK_a, DFT.

CALCULATION OF ACIDITY CONSTANTS OF AZO DYES DERIVED 4-(PHENYLDIAZENYL)BENZENE-1,3-DIOL BY DFT METHOD

ABSTRACT

In this study, all acidity constants of six azo dyes derived from 4-(phenyldiazenyl)benzene-1,3-diol have been calculated by DFT method with Gaussian09 program (B3LYP/6-311++G(d,p)).

The theoretical data has compared with those of experimental ones. Then, proton gain and loose centers of these molecules have been determined. It has been indicated that first protonation is on N1 nitrogen with correlation constant $R^2=0,9996$. First deprotonation is on the hydrogen binding O1 with the correlation constants ($R^2=0,9957$) and second deprotonation is on the hydrogen binding O1 and O2 with $R^2=0,9715$.

Keywords: Azo dye, Acidity constant, Theoretical calculation, pK_a, DFT

¹ Anadolu Üniversitesi Fen Fakültesi, Kimya Bölümü, 26470- Eskişehir.

*E-posta hlberber@anadolu.edu.tr

Geliş: 15 Eylül 2014 Düzeltme: 27 Mart 2015 Kabul: 07 Mayıs 2015

1.GİRİŞ

Günümüzde kullanılan teorik hesaplama yöntemleri ile moleküllerin birçok özellikleri deney yapmaya gerek kalmadan hesaplanmaya başlanmıştır. Hatta bu hesaplamlar şimdide kadar elde edilmemiş veya edilememiş ve gerçek koşullarda var olamayacak bileşikler için kolayca uygulanabilmekte ve istenen sonuçlar alınabilmektedir. Teorik veri, deneysel çalışmayı yönlendirici ve aydınlatıcı olabilmekte ve deneysel çalışma ile kıyaslamalı olarak kullanılabilmektedir. Bu sayede deneysel çalışmaların veya bulguların güvenilirliği artmaka veya yöntem desteklenmektedir. Bu nedenle teorik çalışmalara olan ilgi her geçen gün artmaktadır.

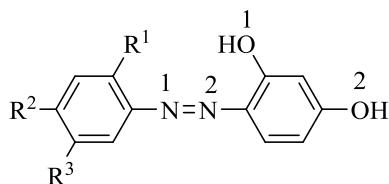
Literatürde; Gaussian programı kullanılarak bir seri azo türevi bileşigin oluşum isıları hesaplanmıştır. Hesaplamlarda HF ve DFT metodlarında başarılı sonuçlar gözlenmemiştir fakat Gauss-n (Gn: G2, G2(MP2) ve G3) ve set olarak (CBS-n: CBS-4M, CBS-Q, ve CBS-QB3) üst düzey teorik modellerde başarılı sonuçlar elde edilmiştir (Wei vd., 2010). 3,3'-dinitro-4,4'-azoxyfurazan molekülünün moleküler yapısı ve termal bozunması Gaussian 03 programında DFT metodunda B3LYP/6-311++G** seviyesinde hesaplanmıştır. Bu çalışmada azofurazan bileşiklerinin enerji hesabı ile mekanizmalarının anlaşılması sağlanmıştır (Wang vd., 2011). Azobenzen molekülünün cis ve trans izomerlerinin TiO₂ yüzeyine bağlanması ve yüzeyden ayrılmaları için gerekli enerji DFT yöntemiyle incelemiştir (Prates Ramalho vd., 2011). Bazı azo bileşiklerinin etilalkol, aseton ve N,N-dimetilformamid çözüçülerinde asitlik sabitleri (pK_a) PM6 ve AM1 yöntemleri ile teorik olarak hesaplamıştır. Deneysel sonuçlar hesaplanan sonuçlar ile iyi korelasyon vermiştir ($R^2=0,957$) (Ebead, 2010). Bazı 2-aminobenzotiazol türevi azo boyar maddelerin asitlik sabitleri (pK_a) organik çözücü-su karışımlarında hem deneysel hem de MOPAC 2007 programında PM6 metodu ile hesaplanmıştır (Bead vd., 2010). Bazı pirazol[1,5-a]pirimidin-7(4H)-on türevi azo bileşikleri deneyel ve teorik olarak asit-baz özelliklerini incelemiştir. Teorik hesaplamlarda MOPAC 2009 (PM6 yöntemi) ve Gaussian 03 (DFT/B3LYP/6-31G** seviyesi) programları kullanılmıştır (Ebead, 2012). Arilazo piridon boyarmaddelerinin sübstiyent etkilerinin azo-hidrazon ve asit-baz özellikleri deneyel ve kuantum kimyasal (TD-DFT (M06-2X/6-31+G(d,p)) yöntemlerle incelenmiştir (Dostanić vd., 2014).

pK_a değerleri asit-baz titrasyonlarında, çözücü ekstraksiyonlarında ve kompleks oluşumları çalışmaları için önemlidir (Niazi vd., 2008). Bir bileşigin pH değeri; o bileşigin reaktivitesini, spektral özelliklerini, enzimlerin aktivite merkezlerini etkiler (Murrowska vd., 2005; Ghahami-Choopar vd., 2012). Bu nedenle literatürde asitlik sabiti değerlerinin yarı-deneyel yöntemlerle belirlenmesine ait birçok çalışma bulunmaktadır (Charif vd., 2007; Dissanayake vd., 2009; Ebead, 2010; Ghahami-Choopar vd., 2012).

Bazı ilaç moleküllerinin sulu ortamda asitlik sabitleri (pK_a) teorik olarak Gaussian 98 programı ile HF/6-31 G** ve B3LYP/6-31 G** seviyelerinde hesaplanmıştır. Sulu ortamda asitlik sabitleri (pK_a) hesaplamlarında PCM modelinin başarılı sonuçlar verdiği belirtilmiştir (Ghahami-Choopar vd., 2012). C-sübstiyet tetrazollerin çözücü fazındaki asitlik sabitleri (pK_a) teorik olarak Gaussian 98 programı ile CBS-QB3 ve CPCM metodu ile hesaplanmış ve uyumlu sonuçlar elde edilmiştir (Murrowska vd., 2005). Bir seri (21 adet) karbon asitlerinin Gaussian 98 programı ile B3LYP/6-311++G(d,p) seviyesinde PCM modelinde asitlik sabitleri (pK_a) teorik olarak hesaplanmıştır. Sulu fazdaki hesaplamlarda lineer korelasyon $R^2 > 0,93$ olarak belirlenmiştir (Charif vd., 2007). Asetik asit, kloroasetik asit, siyano asetik asit, formik asit, okzalik asit, pivalik asit ve konformasyonlarının CBS-QB3 metodu ile CPCM/6-31G(d)/HF/6-31G(d), CPCM/631+G(d)//HF/6-31G(d), CPCM/6-31+G(d)//HF/6-31+G(d) sevilerinde asitlik sabitleri (pK_a) teorik olarak Gaussian 98 programında hesaplanmıştır. Enerji hesaplamlarında hata 0,3 kcal/mol ve standart sapma 0,4 kcal/mol hassasiyetinde hesaplamlar yapılmıştır (Liptak vd., 2001). Hidroksamik asit ve izomerlerinin Gaussian 03 programı CBS-QB3 metodu kullanılarak HF/6-31G(d)/CPCM ve HF/6-31+G(d)/CPCM seviyesinde asitlik sabitleri (pK_a) ölçülmüştür. Asitlik sabitleri (pK_a) yaklaşık 0,32 birimlik hata ile hesaplanmıştır (Dissanayake vd., 2009).

Bu çalışmada, daha önceden tarafımızdan sentezlemiş olan bazı azo boyarmaddeleri (Tablo 1) kullanılmıştır (Ermiş, 2003). Çalışmada kullanılan moleküllerin asitlik sabitleri tarafımızdan spektrofotometrik yöntem ile ölçülmüştür (Cookson, 1974; Berber vd., 2008).

Tablo 1. Çalışılan moleküller ve IUPAC isimleri.

Bileşik No	IUPAC Adı	Sübstituent		
		R ¹	R ²	R ³
1	4-(Fenildiazenil)benzen-1,3-diol	H	H	H
2	4-((2,4-Dihidroksifenil)diazenil)benzensülfonik asit	H	SO ₃ H	H
3	4-((2-Hidroksifenil)diazenil)benzen-1,3-diol	OH	H	H
4	3-((2,4-Dihidroksifenil)diazenil)-4-hidroksibenzensülfonik asit	OH	H	SO ₃ H
5	4-((2-Klorofenil)diazenil)benzen-1,3-diol	Cl	H	H
6	4-((2-Nitrofenil)diazenil)benzen-1,3-diol	NO ₂	H	H

2. HESAPLAMA YÖNTEMİ

Hesaplamlarda, CS ChemBioDraw Ultra 12.0 for Microsoft Windows (CS ChemBioDraw Ultra 12.0, 2010), Gaussian09 (Frisch vd., 2009), GaussView 5.0.9 (Dennington vd., 2009) ve Marvin Beans (Marvin Beans, 2010) paket programları ile 2 Adet 6 çekirdekli Intel Core i7 980X işlemci, 3.33GHz, L3 Cache 12 MB, LGA 1366 soket, X58 chipset iş istasyonu kullanılmıştır.

2.1. Yöntem

Gaussian 09 programı ile hesaplamlar DFT metodu, B3LYP fonksiyonu (Becke3–Lee–Yang–Parr) (Becke, 1993; Lee vd., 1988, Foresman vd., 1996) ve 6-311+g(d,p) basis seti ile yapılmıştır. Moleküllerin en kararlı konformasyonlarının belirlenmesinde moleküller ChemDraw programında çizildikten sonra Marvin Beans programına aktarılarak kararlı konformasyonları hesaplanmıştır. Moleküllerin hesaplanan kararlı konformasyonlarının Chem3D programında minimizasyonları yapılmıştır. Minimizasyonları yapılan moleküllerin tekrar Gaussian09 programında optimizasyonları DFT metodunda “opt=modredundant rb3lyp/6-311+g(d,p)” ile yapılarak tekrar en kararlı konformasyonları hesaplanmıştır. Moleküllerin hesaplanan en kararlı konformasyonlarından son olarak termodynamik sonuçlar “freq rb3lyp/6-311+g(d,p)” ile hesaplanmıştır. Asitlik sabiti hesaplamlarında korelasyona uymayan moleküllerin farklı konformasyonları bu bölümde belirtilen yöntem ile hesaplamaları uygun korelasyon sağlanıncaya kadar tekrar yapılmıştır.

2.2. Asitlik Sabiti Hesaplamları

Asitlik sabiti hesaplamları birçok farklı yaklaşım ile yapılmaktadır (Murrowska vd., 2005; Charif vd., 2007; Liptak vd., 2001; Dissanayake vd., 2009; Ghalami-Choobar vd., 2012; Sadlej-Sosnowska, , 2007). Bu çalışmada asitlik sabiti hesaplamları aşağıda açıklanan yöntem ile yapılmıştır (Ghalami-Choobar vd., 2012).

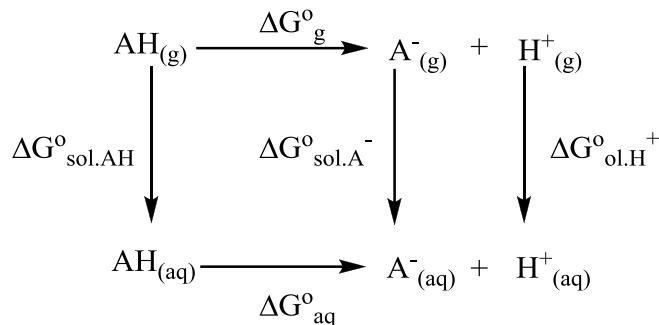
$$\Delta G^{\circ}_{aq} = \Delta G^{\circ}_g + \Delta G^{\circ}_s \quad (1)$$

ΔG°_s : gaz fazı serbest enerji değişimi

ΔG°_s : sıvı fazı serbest enerji değişimi

ΔG°_{aq} : çözünme serbest enerji değişimi

Protonlanmaya ilişkin genel mekanizma Şekil 1'deki gibi verilmektedir. Verilen reaksiyonlara göre eşitlik (1) düzenlenliğinde eşitlik (2) elde edilir. Genel mekanizma ile pK_a hesaplamalarında eşitlik (2) ve (3) kullanılmaktadır (AH : asidik molekül, A^- : asidik molekülün konjugate bazı, H^+ : asit).

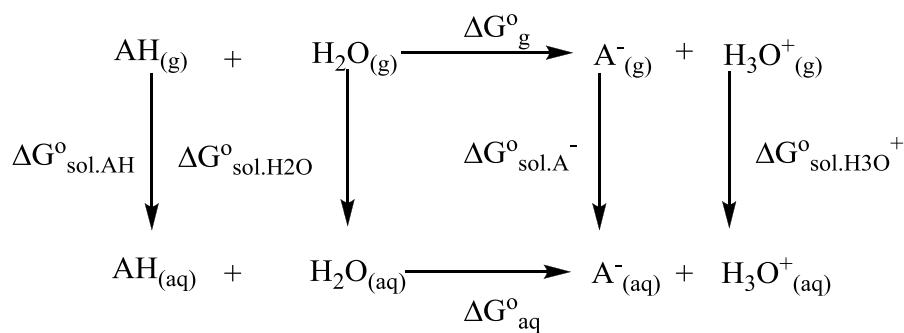

Şekil 1. Asitlik sabit termodinamik çevrim genel mekanizması.

$$\Delta G_{\text{aq}}^o = [\Delta G_s^o (A^-) + \Delta G_s^o (H^+) - \Delta G_s^o (AH)] + [\Delta G_g^o (A^-) + \Delta G_g^o (H^+) - \Delta G_g^o (AH)] \quad (2)$$

$$\Delta G_{\text{aq}}^o = -2,303RT \log K_a \quad (3)$$

Su fazında protonlanmaya ilişkin mekanizma Şekil 2'deki gibi verilmektedir. Şekil 1'deki mekanizmanın su fazındaki düzenlenmiş halidir. Su fazındaki pK_a hesaplamalarında eşitlik (4) ve (5) kullanılır.

Şekil 2. Asitlik sabit termodinamik çevrimin su fazındaki mekanizması.

$$\Delta G_{\text{aq}}^o = [\Delta G_s^o (A^-) + \Delta G_s^o (H_3O^+) - \Delta G_s^o (AH) - \Delta G_s^o (H_2O)] + [\Delta G_g^o (A^-) + \Delta G_g^o (H_3O^+) - \Delta G_g^o (AH) - \Delta G_g^o (H_2O)] \quad (4)$$

$$\Delta G_{\text{aq}}^o = 2,303RT \log (H_2O) - 2,303RT \log K_a \quad (5)$$

Deneysel ve hesaplanan pK_a arasındaki sapmayı (ΔpK_a) belirlemek için deneysel pK_a ile hesaplanan pK_a arasındaki fark alınarak hesaplanır. ΔpK_a hesaplamada eşitlik (6) kullanılır.

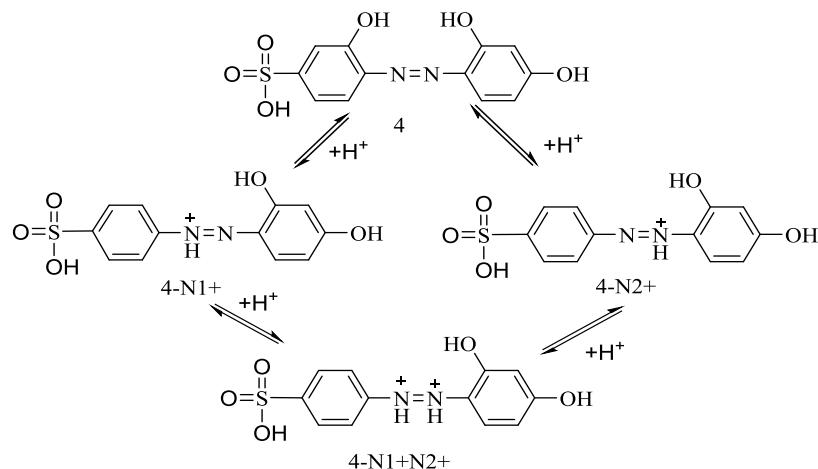
$$\Delta pK_a = pK_{a(\text{deneysel})} - pK_{a(\text{hesaplanan})} \quad (6)$$

Tüm hesaplamalarda 1 Hartree=627,5095 kcal mol⁻¹ alınmıştır.

3. SONUÇLAR VE TARTIŞMA

3.1. Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyarmadde moleküllerinin olası proton alma merkezleri

Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyarmadde moleküllerine ait asitlik sabiti hesaplanacak moleküllerin nötr ve olası proton alma merkezleri molekül **4** üzerinde Şekil 3'te gösterilmiştir. Proton alma merkezlerine ait atomik yükler ise Tablo 2'de verilmiştir.

Şekil 3. Molekül 4'ün nötr ve proton alma merkezleri.

Tablo 2. Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyarmadde moleküllerinin atomik yükleri.

Molekül	Atom	Atomik yükleri
1	N1	-0,224
	N2	0,563
2	N1	-1,157
	N2	1,270
3	N1	-0,064
	N2	0,470
4	N1	-0,959
	N2	1,218
5	N1	-0,303
	N2	0,687
6	N1	-1,372
	N2	1,452

3.2. Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol Türevi Azo Boyar Madde Moleküllerinin Proton Alma Asitlik Sabitlerinin Hesaplanması

Moleküllerin proton alma asitlik sabitleri eşitlik (**4**) ve (**5**) kullanılarak hesaplanmıştır ve sonuçlar Tablo 3'de verilmiştir.

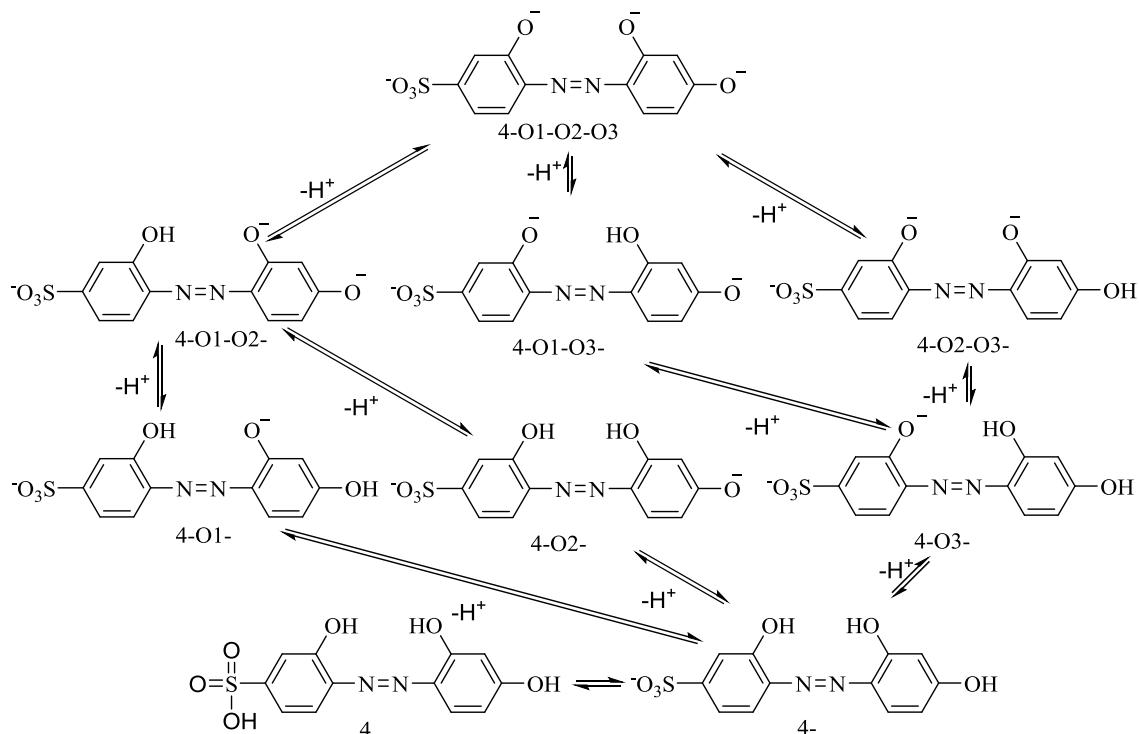
Tablo 3. Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyar madde moleküllerinin N1 ve N2 asitlik sabitlerinin termodinamik hesaplama sonuçları.

Moleküller	Sıvı Fazı (G_{aq})		Gaz Fazı (G_g)		Sıvı Fazı	Gaz Fazı	$\delta\Delta G(BH^+)$ kcal/mol	$pK_a(\text{hesaplanan})^a$
	B kcal/mol	BH^+ kcal/mol	B kcal/mol	BH^+ kcal/mol	ΔG_{aq} kcal/mol	ΔG_g kcal/mol		
1 \rightleftharpoons N1+	-453792,600	-454047,993	-453783,814	-453999,676	-19,574	-51,141	51,856	1,715
2 \rightleftharpoons N1+	-845245,913	-845496,287	-845228,343	-845431,654	-14,554	-38,591	38,972	1,591
3 \rightleftharpoons N1+	-140005,298	-696264,456	-140002,748	-696214,884	-556023,339	-556047,416	815500,700	5,911
4 \rightleftharpoons N1+	-892456,102	-892788,609	-845362,000	-845432,082	-96,688	94,638	1,503	0,177
5 \rightleftharpoons N1+	-742207,909	-742467,000	-742100,098	-742418,879	-23,271	-154,061	130,041	2,114
6 \rightleftharpoons N1+	-582120,101	-582378,632	-581500,158	-582324,667	-22,711	-659,789	500,489	2,699
1 \rightleftharpoons N2+	-453792,600	-453922,493	-453783,814	-454872,920	105,927	-924,385	600,190	2,778
2 \rightleftharpoons N2+	-845245,913	-845554,017	-845228,343	-850492,522	-72,284	-5099,459	3792,528	3,579
3 \rightleftharpoons N2+	-140005,298	-501261,319	-140002,748	-691214,256	-361020,201	-551046,789	668834,500	5,825
4 \rightleftharpoons N2+	-892456,102	-892782,728	-845362,000	-845483,110	-90,806	43,610	34,609	1,539
5 \rightleftharpoons N2+	-742207,909	-742458,028	-742100,098	-742411,349	-14,299	-146,531	117,939	2,072
6 \rightleftharpoons N2+	-582120,101	-582224,894	-581500,158	-582578,458	131,027	-913,580	573,860	2,759
Moleküller	B kcal/mol	BH^{2+} kcal/mol	B kcal/mol	BH^{2+} kcal/mol	ΔG_{aq} kcal/mol	ΔG_g kcal/mol	$\delta\Delta G(BH^{2+})$ kcal/mol	$pK_a(\text{hesaplanan})^a$
1 \rightleftharpoons N1+N2+	-453792,600	-454479,671			-215,431	215,431	0,000	
2 \rightleftharpoons N1+N2+	-845245,913	-845794,972	-845228,343	-845480,365	-77,419	77,419	0,000	
3 \rightleftharpoons N1+N2+	-140005,298	-140807,463	-140002,748	-140001,748	-330,525	330,440	0,063	-1,203
4 \rightleftharpoons N1+N2+	-892456,102	-893135,788	-845362,000	-845484,045	-208,046	207,395	0,477	-0,321
5 \rightleftharpoons N1+N2+	-742207,909	-742606,830	-742100,098	-742502,337	72,719	-72,799	0,059	-1,233
6 \rightleftharpoons N1+N2+	-582120,101	-581993,761	-581500,158	-582427,577	597,979	-597,979	0,000	-5,533

^aDeneysel pK_a (Berber vd., 2008), ^bHesaplanan pK_a , ^c $\Delta pK_a = pK_a(\text{deneysel}) - pK_a(\text{hesaplanan})$

3.3. Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-Diol Türevi Azo Boyar Madde Moleküllerinin Proton Verme Asitlik Sabitlerinin Hesaplanması

Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyarmadde moleküllerine ait asitlik sabiti hesaplanacak moleküllerin nötr ve olası proton verme merkezleri molekül **4** üzerinde Şekil 4'te gösterilmiştir. Proton verme oksijenlere bağlı hidrojenlerden (O1, O2 ve O3) gerçekleşmektedir. Moleküllerin proton verme asitlik sabitleri eşitlik (**4**) ve (**5**) kullanılarak hesaplanmış ve sonuçlar Tablo 4 ve 5'te verilmiştir.

Şekil 4. Molekül 4'ün nötr ve proton verme merkezleri.

Tablo 4. Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyar madde moleküller O1 ve O2'ye bağlı hidrojenlerden proton verme asitlik sabitlerinin termodinamik hesaplamaları

Moleküler	Sıvı Fazı (G_s)		Gaz Fazı (G_g)		Sıvı Fazı	Gaz Fazı	$\delta\Delta G(B^{\cdot})$ kcal/mol
	BH kcal/mol	B ⁻ kcal/mol	BH kcal/mol	B ⁻ kcal/mol	ΔG_s kcal/mol	ΔG_g kcal/mol	
1 \rightleftharpoons O1-	-453792,6	-453499,556	-453783,814	-3853443,08	57,224	-3495776,146	2563471,162
2 \rightleftharpoons O1-	-845245,913	-844672,376	-845228,343	-18844507,97	337,718	-18095396,507	13269419,66
3 \rightleftharpoons O1-	-501005,298	-500707,234	-500992,748	-79990500649	62,244	-79990095773,008	58658121028
4 \rightleftharpoons O1-	-892456,102	-891885,701	-892436,022	-10891715,02	334,580	-10095395,879	7402883,097
5 \rightleftharpoons O1-	-891889,466	-741914,994	-742197,998	-2741857,892	149738,652	-2095776,773	1427063,421
6 \rightleftharpoons O1-	-582120,101	-581819,527	-582103,158	-6581758,659	64,754	-6095772,381	4470087,86
1 \rightleftharpoons O2-	-453792,6	-453502,693	-453783,814	-4453449,983	54,086	-4095783,048	3003468,905
2 \rightleftharpoons O2-	-845245,913	-844679,906	-845228,343	-17844521,780	-999669,812	-17095410,312	13269435,3
3 \rightleftharpoons O2-	-501005,298	-500714,136	-500992,748	-16980500656,000	55,341	-16980095779,911	12451797954
4 \rightleftharpoons O2-	-892456,102	-891878,799	-892436,022	-3891721,923	341,483	-3095402,782	2269661,996
5 \rightleftharpoons O2-	-891889,466	-741918,132	-742197,998	-8741865,422	149735,514	-8095784,303	5826975,045
6 \rightleftharpoons O2-	-582120,101	-581455,575	-582103,158	-5581779,994	428,706	-5095793,716	3736519,313
Moleküler	BH kcal/mol	B ²⁻ kcal/mol	BH kcal/mol	B ²⁻ kcal/mol	ΔG_s kcal/mol	ΔG_g kcal/mol	$\delta\Delta G(B^{\cdot})$ kcal/mol
1 \rightleftharpoons O1-O2-	-453792,6	-453202,119	-453783,814	-8,64832E+13	118,840	-86483202191480,000	
2 \rightleftharpoons O1-O2-	-845245,913	-844379,959	-845228,343	-7,89112E+13	394,314	-78911223191069,000	
3 \rightleftharpoons O1-O2-	-501005,298	-500471,920	-500992,748	-3,46232E+15	61,738	-3462324852191540,000	2,53898E+15
4 \rightleftharpoons O1-O2-	-892456,102	-742467,197	-892436,022	-1,92637E+13	149517,265	-19263657191132,400	1,41264E+13
5 \rightleftharpoons O1-O2-	-891889,466	-741616,931	-742197,998	-4,65375E+12	149800,896	-4653754191482,000	3,41268E+12
6 \rightleftharpoons O1-O2	-582120,101	-581835,214	-582103,158	-3,51367E+11	-186,754	-351366191419,261	2,57663E+11

^aDeneysel pK_a (Berber vd., 2008), ^bHesaplanan pK_a, ^c $\Delta pK_a = pK_{a(\text{deneysel})} - pK_{a(\text{hesaplanan})}$

Tablo 5. Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyar madde moleküllerinin O₃'e bağlı hidroperoksite verme asitlik sabitlerinin termodinamik hesaplamaları.

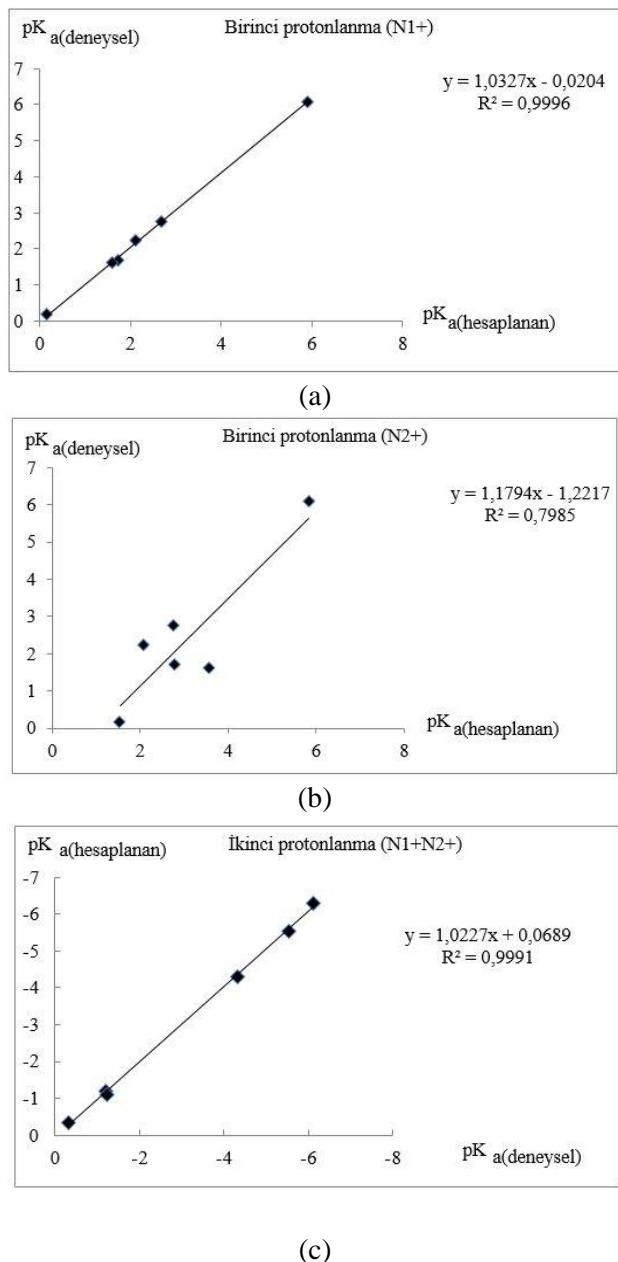
Molekül	Sıvı Fazı (G _s)		Gaz Fazı(G _g)		Sıvı Fazı ΔG _s kcal/mol	Gaz Fazı ΔG _g kcal/mol	δΔG(B [·])	pK _a
	BH kcal/mol	B [·] kcal/mol	BH kcal/mol	B [·] kcal/mol				
3 \rightleftharpoons O ₃ -	-501005,298	-33587500259,000	-500992,748	-500709,744	59,734	-33587095383,329	24629998064,000	
4 \rightleftharpoons O ₃ -	-892456,102	-6891356,089	-892436,022	-891581,990	638,292	-6095036,947	4469127,968	
Molekül	BH kcal/mol	B [·] kcal/mol	BH kcal/mol	B [·] kcal/mol	ΔG _s kcal/mol	ΔG _g kcal/mol	δΔG(B [·])	pK _a
3 \rightleftharpoons O ₁ -O ₃ -	-501005,298	-39987500301,000	-500992,748	-500471,293	62,365	-39987191541,624	29323299297,000	
4 \rightleftharpoons O ₁ -O ₃ -	-892456,102	-5891328,479	-892436,022	-891278,279	706,183	-5191126,217	3806224,806	
3 \rightleftharpoons O ₂ -O ₃ -	-501005,298	-500246,019	-500992,748	-500415,445	118,213	-191487,031	140334,065	
4 \rightleftharpoons O ₂ -O ₃ -	-892456,102	-5891251,296	-892436,022	-891581,990	402,472	-5191049,034	3806390,924	

^aDeneysel pK_a (Berber vd., 2008), ^bHesaplanan pK_a, ^cΔpK_a=pK_{a(deneysel)} - pK_{a(hesaplanan)}

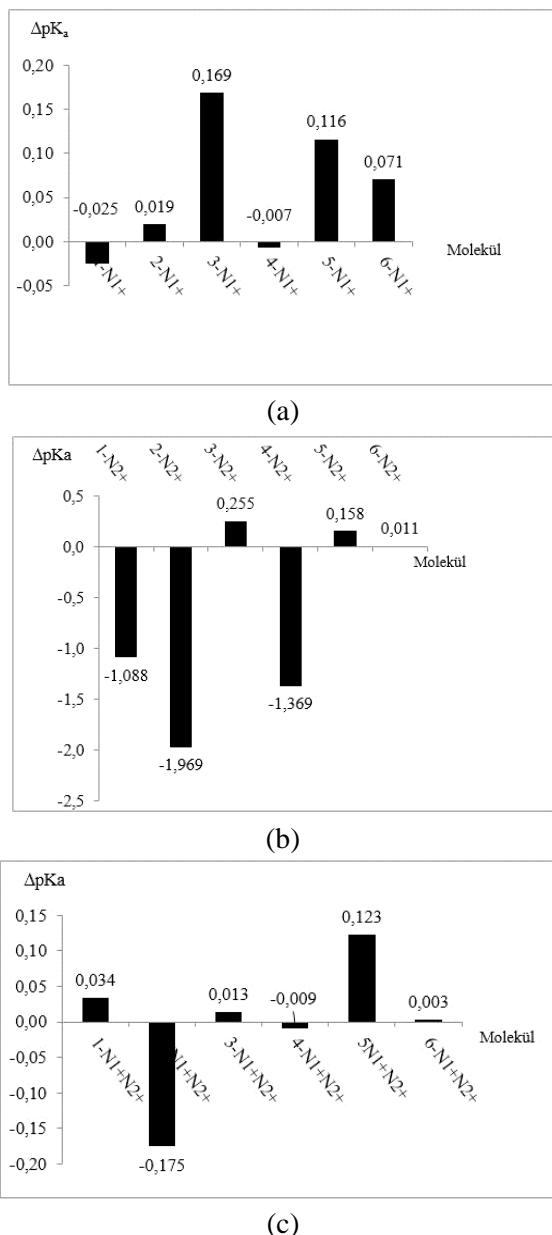
4. SONUÇ

4.1. Proton Alma Asitlik Sabiti

Hesaplanan proton alma asitlik sabiti değerleri (Tablo 3) kullanılarak deneyisel pK_a -hesaplanan pK_a grafiği çizilerek Şekil 5'te verilmiştir. Tablo 3'deki deneyisel ve hesaplanan pK_a arasındaki sapma (ΔpK_a) Şekil 6'da verilmiştir.

Şekil 5. Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyarmadde moleküllerinin, (a) N1 Azotundan birinci deneyisel-teorik protonlanmaya ait korelasyon grafiği. (b) N2 Azotundan birinci deneyisel-teorik protonlanmaya ait korelasyon grafiği. (c) N1 ve N2 Azotundan ikinci deneyisel-teorik protonlanmaya ait korelasyon grafiği.

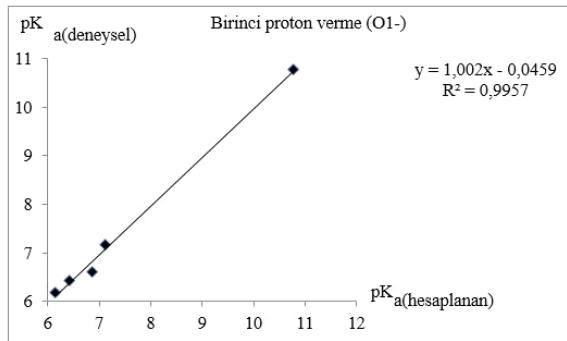
Şekil 6. (a) N1 Azotundan birinci protonlanmaya ait ΔpK_a farkı. (b) N2 Azotundan birinci protonlanmaya ait ΔpK_a farkı. (c) N1 ve N2 Azotlarından ikinci protonlanmaya ait ΔpK_a farkı

Hesaplama sonunda elde edilen verilerden çizilen deneysel pK_a -hesaplanan pK_a grafiğinden (Şekil 5) birinci proton alma N1 azotundan gerçekleştiği korelasyon değerlerine bakınca anlaşılmaktadır. N1 azotunda proton almadı korelasyon $R^2=0,9996$ (Şekil 5. (a)) iken N2 azotundan proton almadı korelasyon $R^2=0,7985$ (Şekil 5. (b)) olarak hesaplandı. Şekil 6 (a) ve (b)'de birinci protonlanma için ΔpK_a farkının en az Şekil 6 (a)'da en fazla ise Şekil 6 (b)'de olduğu görülmektedir. Birinci protonlanmada en iyi korelasyonun N1 azotundan olduğunu destekleyen bir diğer veri ise atomik yüklerdir. Moleküllere ait atomik yüklerin N1 azotunda negatif çıkması proton almanın N1 azotundan olduğunu desteklemektedir. Bu durum Tablo 2 görülmektedir. İkinci proton almanın hem N1 hem de N2 azotundan olmaktadır. Şekil 5 (c)'de ikinci proton almaya ait korelasyonun $R^2=0,9991$ olduğu görülmektedir. Şekil 6 (c)'de ikinci protonlanma için ΔpK_a farkının az olduğu belirlenmiştir.

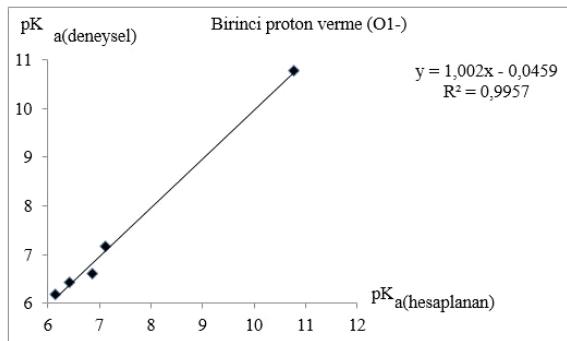
Bu durum deneysel ve hesaplanan pK_a değerlerinin oldukça uyumlu olduğunu göstermektedir.

4.2. Proton Verme Asitlik Sabiti

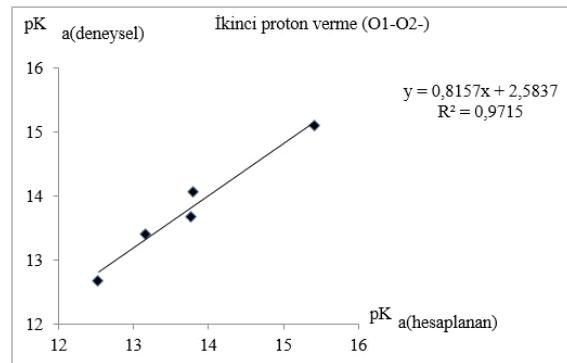
Hesaplanan proton verme asitlik sabiti değerleri (Tablo 4) kullanılarak deneyisel pK_a -hesaplanan pK_a değerlerinin grafiği çizilerek Şekil 7'de verilmiştir. Deneyisel ve hesaplanan değerler arasındaki fark (ΔpK_a) grafiği Şekil 8'de verilmiştir.

(a)

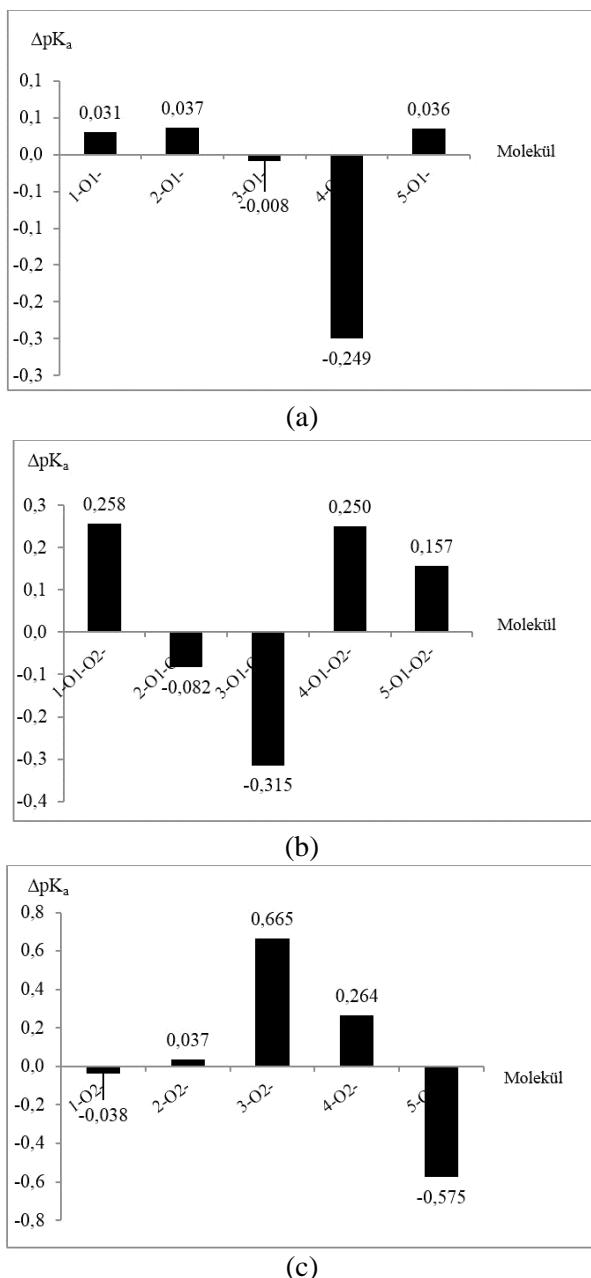

(b)

(c)

Şekil 7. Substitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyarmadde moleküllerinin. (a) O1 oksijenine bağlı hidrojenlerden birinci deneyisel-teorik proton vermeye ait korelasyon grafiği. (b) O2 oksijenine bağlı hidrojenlerden birinci deneyisel-teorik proton vermeye ait korelasyon grafiği. (c) O1 ve O2 oksijenlerine bağlı hidrojenlerden ikinci deneyisel-teorik proton vermeye ait korelasyon grafiği.

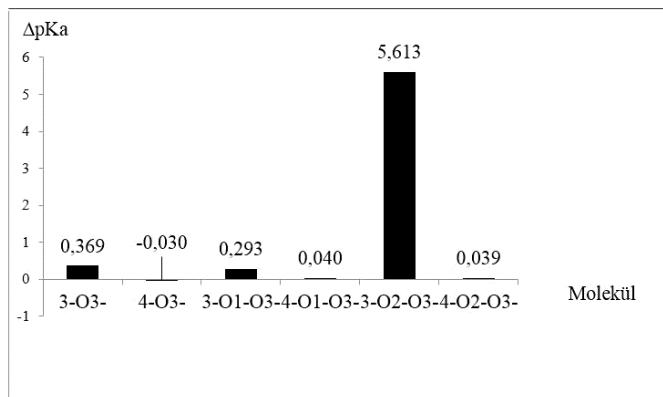

Şekil 8. Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyarmadde moleküllerinin. (a) O1 oksijenine bağlı hidrojenlerden birinci proton vermeye ait ΔpK_a farkı. (b) O2 oksijenine bağlı hidrojenlerden birinci proton vermeye ait ΔpK_a farkı. (c) O1 ve O2 oksijenlere bağlı hidrojenlerden ikinci proton vermeye ait ΔpK_a farkı.

Hesaplama sonunda elde edilen verilerden çizilen deneyel pK_a-teorik pK_a grafiğinden (Şekil 7) birinci proton verme O1 oksijenine bağlı hidrojenden gerçekleştiği korelasyon değerlerine bakınca anlaşılmaktadır. (Şekil 7 (a)). O1 oksijenine bağlı hidrojenden proton vermede korelasyon $R^2=0,9957$ (Şekil 7.8. (a)) O2 oksijenine bağlı hidrojenden proton vermede korelasyon $R^2=0,9693$ (Şekil 7 (b)) olarak hesaplanmıştır. Şekil 8 (a) ve (b)'de birinci proton verme için ΔpK_a farkının en az Şekil 8 (a)'da en fazla ise Şekil 8 (b)'de olduğu görülmektedir. İkinci proton vermede hem O1 hem de O2 oksijenine bağlı hidrojenden olmaktadır. Şekil 7 (c)'de ikinci proton vermeye ait korelasyonun $R^2=0,9715$ olduğu görülmektedir. İkinci proton verme için ΔpK_a farkının Şekil 8'de verilmiştir.

İkinci proton verme hesaplama sonuçlarının göre deneyel ve hesaplanan pK_a değerlerinin oldukça uyumlu olduğunu göstermektedir.

O_3 oksijenine bağlı hidrojenden proton vermeye ait hesaplamlar Tablo 2'de verilmiştir. O_3 oksijenine bağlı hidrojenden proton verme için korelasyon grafiği çizilmemiştir. Sadece ΔpK_a grafiği çizilmiş ve Şekil 9'da verilmiştir.

Şekil 9. Sübstitüe 4-(fenildiazenil)benzen-1,3-diol türevi azo boyar madde moleküllerinin, O_1 , O_2 ve O_3 oksijenine bağlı hidrojenden proton verme ait ΔpK_a grafiği.

Molekül 3'te proton vermeye ait üç oksijenine bağlı hidrojen (O_1 , O_2 ve O_3) bulunmaktadır. Birinci proton vermenin hangi oksijene bağlı hidrojenden olduğu Tablo 4 ve 5 incelendiğinde O_1 oksijene bağlı hidrojenden olduğu belirlendi. Bu durum aşağıda gösterilmiştir;

Moleküller	pK_a (hesaplanan)	pK_a (deneyel)	ΔpK_a
3 \rightleftharpoons O_1 -	10,768	10,760	-0,008
3 \rightleftharpoons O_2 -	10,095	10,760	0,665
3 \rightleftharpoons O_3 -	10,391	10,760	0,369

Yukarıdaki verilerden ΔpK_a değerinin en az O_1 oksijene bağlı hidrojenden olduğu görülmektedir. Bu durum birinci proton vermeni O_1 oksijene bağlı hidrojenden olduğunu ve deneyel ile hesaplanan pK_a değerlerinin neredeyse örtüştüğünü göstermektedir.

Molekül 4'te de proton vermeye ait üç oksijenine bağlı hidrojen (O_1 , O_2 ve O_3) bulunmaktadır. Birinci proton vermenin hangi oksijene bağlı hidrojenden olduğu Tablo 4 ve 5 incelendiğinde O_3 oksijene bağlı hidrojenden olduğu belirlendi. Bu durum aşağıda gösterilmiştir;

Moleküller	pK_a (hesaplanan)	pK_a (deneyel)	ΔpK_a
4 \rightleftharpoons O_1 -	6,869	6,620	-0,249
4 \rightleftharpoons O_2 -	6,356	6,620	0,264
4 \rightleftharpoons O_3 -	6,650	6,620	-0,030

Yukarıdaki veriler incelendiğinde ΔpK_a değerinin en az O_3 oksijene bağlı hidrojenden olduğu görülmektedir. Bu durum birinci proton vermeni O_1 oksijene bağlı hidrojenden değil O_3 oksijene bağlı hidrojenden olduğunu göstermektedir. Molekül 4'te deneyel ile hesaplanan pK_a değerlerinin O_3 oksijene bağlı hidrojenden olduğu ve neredeyse örtüştüğünü göstermektedir.

Molekül 3'te ikinci proton vermeye ait üç oksijenine bağlı hidrojen (O1, O2 ve O3) bulunmaktadır. İkinci proton vermenin hangi oksijene bağlı hidrojenden olduğu Tablo 4 ve 5 incelendiğinde O1 ve O3 oksijenlerine bağlı hidrojenlerden olduğu belirlendi. Bu durum aşağıda gösterilmiştir;

Moleküller	pK _{a(hesaplanan)}	pK _{a(deneysel)}	ΔpK _a
3 ⇌ O1-O2-	15,405	15,090	-0,315
3 ⇌ O1-O3-	10,467	10,760	0,293
3 ⇌ O2-O3-	5,147	10,760	5,613

Yukarıdaki verilerden ΔpK_a değerinin en az O1 ve O3 oksijenlerine bağlı hidrojenlerden olduğu görülmektedir. Bu durum ikinci proton vermenin O1 ve O3 oksijenlerine bağlı hidrojenlerden olduğunu göstermektedir.

Molekül 4'te ikinci proton vermeye ait üç oksijenine bağlı hidrojen (O1, O2 ve O3) bulunmaktadır. İkinci proton vermenin hangi oksijene bağlı hidrojenden olduğu Tablo 4 ve 5 incelendiğinde O2 ve O3 oksijenlerine bağlı hidrojenlerden olduğu belirlendi. Bu durum aşağıda gösterilmiştir;

Moleküller	pK _{a(hesaplanan)}	pK _{a(deneysel)}	ΔpK _a
4 ⇌ O1-O2-	13,150	13,40	0,250
4 ⇌ O1-O3-	6,580	6,620	0,040
4 ⇌ O2-O3-	6,581	6,620	0,039

Yukarıdaki verilerden ΔpK_a değerinin en az O2 ve O3 oksijenlerine bağlı hidrojenlerden olduğu görülmektedir. Bu durum ikinci proton vermenin O1 ve O3 oksijenlerine bağlı hidrojenlerden olduğunu göstermektedir.

SONUÇ

Asitlik sabiti hesaplamalarında, deneysel ve hesaplanan sonuçların korelasyonunun doğru çıkması için molekülün geometrisinin oldukça önemli olduğu gözlenmiştir. Hesaplamalarda moleküllerin belirlenen en kararlı geometrisi ile yapılan asitlik sabiti (pK_a) hesaplamalarında deneysel ve hesaplanan asitlik sabiti (pK_a) sonuçlarının iyi korelasyon vermediği gözlenmiştir. Hesaplamalarda uygun korelasyon elde edilinceye kadar molekülün farklı kararlılıklarına ait geometriler ile hesaplamalar yapıldı. Uygun korelasyon veren geometrinin sonuçları alınarak hesaplamalar yapılmıştır. Bu durumun deneysel asitlik sabiti (pK_a) hesaplamalarında çözücü fazındaki geometrinin hesaplamalarda belirlenen en kararlı geometri ile aynı olmamasından kaynaklandığı sonucuna varılmıştır. Bu durum teorik olarak asitlik sabiti (pK_a) hesaplamalarının oldukça zor ve zaman alıcı olmasına neden olmaktadır. Moleküllerin en kararlı geometrileri ile yapılan asitlik sabiti (pK_a) hesaplamaları sonuçların güvenilirliğini azalttığı sonucuna varılmıştır.

TEŞEKKÜR

Bu çalışma, Anadolu Üniversitesi Bilimsel Araştırma Proje Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje No: 1102F027).

Bu çalışmada, Anadolu Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projesi (Proje No: 1304F064) kapsamında alınan Gauss View 5.0 programı kullanılmıştır.

Bu çalışma, 19 Ocak 2011 tarihinde kaybettigimiz hocamız Sayın Prof. Dr. Cemil Öğretir'e adanmıştır.

KAYNAKLAR

- Becke, A. D. (1993). Density-Functional Thermochemistry. III. The Role of Exact Exchange. *The Journal of Chemical Physics* 98, 5648–5652.
- Berber, H., Ogretir, C., Lekesiz E. C. S. ve Ermis, E. (2008). Spectroscopic Determination of Acidity Constants of Some Monoazo Resorcinol Derivatives. *Journal of Chemical & Engineering Data* 53 (5), 1049-1055.
- Charif, I. E., Mekelleche, S. M., Villemin, D. ve Mora-Diez, N. (2007). Correlation of Aqueous pKa Values of Carbon Acids with Theoretical Descriptors: A DFT Study. *Journal of Molecular Structure (Theochem)* 818, 1-6.
- Cookson, R. F. (1974). The Determination of Acidity Constants. *Chemical Reviews* 74 (1), 5–28.
- CS ChemBioDraw Ultra 12.0 Download Individual One Year Term English Windows, 2010.
- Dennington, R., Keith, T. ve Millam, J. (2009). GaussView, Version 5, Semichem Inc., Shawnee Mission, KS.
- Dissanayake, D.P. ve Senthilnithy, R. (2009). Thermodynamic Cycle for the Calculation of Ab Initio pKa Values for Hydroxamic Acid. *Journal of Molecular Structure (Theochem)* 910, 93-98.
- Dostanić, J., Mijin, D., Ušćumlić, G., Jovanović, D.M., Zlatar, M. ve Lončarević, D. (2014). Spectroscopic and Quantum Chemical Investigations of Substituent Effects on the Azo-Hydrazone Tautomerism and Acid–Base Properties of Arylazo Pyridone Dyes. *Spectrochimica Acta Part A: Molecular and Biomolecular Spectroscopy* 123, 37-45.
- Ebead, Y.H. (2010). The Role of the Medium On The Acid Dissociation Constants of Some Azo Dyes in View of Experimental and Theoretica Data, *Journal of Molecular Structure* Volume 982(1–3), 100-106.
- Ebead, Y.H. (2012). Spectrophotometric Investigations and Computational Calculations of Prototropic Tautomerism and Acid–Base Properties of Some New Azo Dyes. *Dyes and Pigments* 92(1), 705-713.
- Ebead, Y.H., Salman, H.M.A., Khodari, M. ve Ahmed, A.A. (2010). Spectrophotometric Investigations of The Role of The Organic Solvent on The Acid Dissociation Constants of Some Azo Dyes Derived from 2-Aminobenzothiazole. *Journal of Molecular Liquids* 154, (1), 52-57.
- Ermiş, E. (2003). *Bazi 2-Sübstitüie Anilin ve Benzen-1,3-Diol ile Monoazo Bilesiklerinin-Sentezlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Foresman, J.B. ve Frisch, A. (1996). *Exploring Chemistry with Electronic Structure Methods*, Gaussian Inc., Pittsburgh, PA, 64.

Frisch, M.J., Trucks, G.W., Schlegel, H.B., Scuseria, G.E., Robb, M.A., Cheeseman, J.R., Scalmani, G., Barone, V., Mennucci, B., Petersson, H., Nakatsuji, M., Caricato, X., Li, H.P., Hratchian, A.F., Izmaylov, J., Bloino, G., Zheng, G.A., Sonnenberg, J.L., Hada, M., Ehara, M., Toyota, K., Fukuda, R., Hasegawa, J., Ishida, M., Nakajima, T., Honda, Y., Kitao, O., Nakai, H., Vreven, T., Montgomery, J.A., Peralta, Jr., J.E., Ogliaro, F., Bearpark, M., J.J., Brothers, Heyd, E., Kudin, K.N., Staroverov, R., Kobayashi, J., Normand, K., Raghavachari, A., Rendell, J.C., Burant, S.S., Iyengar, V.N., Tomasi, J., Cossi, M., Rega, N., Millam, J.M., Klene, M., Knox, J.E., Cross, J.B., Bakken, V., Adamo, C., Jaramillo, J., Gomperts, R., Stratmann, R.E., Yazyev, O., Austin, A.J., Cammi, R., Pomelli, C., Ochterski, J.W., Martin, R.L., Morokuma, K., Zakrzewski, V.G., Voth, G.A., Salvador, P., Dannenberg, J.J., Dapprich, S., Daniels, A.D., Farkas, O., Foresman, J.B., Ortiz, J.V., Cioslowski, J., ve Fox, D.J. (2009). Gaussian 09. Revision B.01. Gaussian Inc.. Wallingford. CT.

Ghalami-Choobar, B., Dezhpanah, H., Nikparsa, P. ve Ghiami-Shomami, A. (2012). Theoretical Calculation of the pK_a Values of Some Drugs in Aqueous Solution. *International Journal of Quantum Chemistry* 112, 2275–2280.

Lee, C., Yang, W. ve Parr, R.G. (1988). Development of the Colle-Salvetti Correlation-Energy Formula into A Functional of The Electron Density. *Physical Review B* 37, 785–789.

Liptak, M. D. ve Shields, G. C. (2001). Accurate pKa calculations for Carboxylic Acids using Complete Basis Set and Gaussian-n Models Combined with CPCM Continuum Solvation Methods. *Journal of the American Chemical Society* 123, 7314-7319.

Marvin Beans :<http://www.chemaxon.com/>, 2010.

Murowska, K., Sadlej-Sosnowska, N. (2005). Absolute Calculation of Acidity of C-Substityted Tetrazoles in Solution. *Journal of Physical Chemistry A* 109, 5590-5595.

Niazi, A., Zolgharnein, J., Davoodabadi, M. Z. (2008). Spectrophotometric Determination of Acidity Constant of Some Indicators in Various Micellar Media Solutions by Rank Annihilation Factor Analysis. *Spectrochimica Acta Part A: Molecular and Biomolecular Spectroscopy* 70(2), 343-349.

Prates Ramalho, J.P. ve Illas, F. (2011). Theoretical Study of the Adsorption and Dissociation of Azobenzene on the Rutile TiO₂(1 1 0) Surface. *Chemical Physics Letters* 501, 379–384.

Sadlej-Sosnowska, N. (2007). Calculation of Acidic Dissocation Constants in Water: Solvation Free Energy Terms. Their Accuracy and Impact. *Theoretical Chemistry Accounts* 118, 281-293.

Wang, L., Yi, C., Zou, H., Liu, Y. ve Li, S. (2011). Theoretical Study on the Thermal Decomposition Mechanism of 3,3'-dinitro-4,4'-azoxyfurazan. *Computational and Theoretical Chemistry* 963, 135–140.

Wei, T., Zhang J., Zhu, W., Zhang, X. ve Xiao, H. (2010). A Comparison of High-Level Theoretical Methods to Predict The Heats of Formation of Azo Compounds. *Journal of Molecular Structure: THEOCHEM* 956(1-3), 55-60.